

Најтрагичнији дан у вишевековној историји Бојника и читавог пусторечког краја је 17. фебруар 1942. године када су бугарски окупатори у једном дану стрељали више од 500 грађана Бојника и суседног села Драговца.

Жртве су углавном биле жене, деца и стари људи, а чинили су више од 50% тадашње популације у Бојнику. Био је то, у односу на број становника овога краја Србије, најмасовнији фашистички масакр у Другом светском рату.

Поводом тог догађаја сваке године на Спомен-гробљу одржава се комеморативни скуп и чита се "Повеља живих".

О бојничкој трагедији исписано је много новинских прилога и научних публикација, а најзначајнија књига је „Крвави фебруар“, аутора Николе П. Илића, правника по образовању, а историчара и публицисте по вокацији, која је доживела више издања.

Венце на Спомен гробљу су положили потомци настрадалих, представници Војске Србије, општине Бојник, града Лесковца и бораčkih организација.

Испред општине Медвеђа, венце су положили председник општине, др Небојша Арсић, Милосав Милетић председник СО Медвеђа и Светомир Миловановић, представници бораčkih организација из Медвеђе.

{gallery}krvavifeb{/gallery}